

In *Città* belicht de grote steden van Italië aan de hand van Italiëkenners. **Ankie Schellekens** (1958) verhuisde voor de liefde naar Venetië. Ze ging aan het werk als Venice planner: organisator van evenementen in Venetië. Van exposities tot groepsreizen, van huwelijken tot appartementjes: met haar twintig jaar ervaring draait Ankie haar hand er niet meer voor om. Ondertussen heeft ze nog genoeg tijd voor een *aperitivo* met haar Venetiaanse vrienden. Je vindt Ankie op www.veniceplanner.com

IN CITTÀ IEDER ZIJN CAMPO

In Venetië hebben we maar één piazza: Piazza San Marco. Alle overige pleintjes – en dat zijn er heel wat – worden hier *campo* genoemd. De hele stad bestaat uit een wirwar van *campi*, *calli* (steegjes) en *canali* (grachtjes), uitsluitend begaanbaar per boot of te voet.

Het woord *campo* betekent (gras)veld. Logisch, als je bedenkt dat alle pleintjes en steegjes oorspronkelijk ongeplaveid waren. Pas later, in de achttiende eeuw, werd Venetië bestraat met de karakteristieke, langwerpige tegels. De benaming *campo* was echter al zo ingesleten, dat hij niet meer veranderde.

Voor mij betekent de *campo* vanzelfsprekend Campo Santa Margherita. Op dit plein kwam ik 22 jaar geleden aan uit Amsterdam, met mijn koffertje in de hand, om me eindelijk te voegen bij de Venetiaan op wie ik hartstochtelijk verliefd was geworden. Na anderhalf jaar briefwisseling (dat bestond toen nog), eindeloze telefoongesprekken en veel heen-en-weer-gereis tussen Amsterdam en Venetië, had ik de knoop doorgehakt en besloten mijn stad aan het water te verruilen voor een stad in het water.

Ons eerste huis lag vlak boven de Campo Santa Margherita en zo werd dit plein de verlenging van ons huiskamertje. Aanvankelijk vond ik het continue geluid van de voetstappen onder onze ramen erg opvallend en zelfs een beetje verontrustend. Gelukkig wende dit snel. Waar ik meer moeite mee had was de regelmatige verstoring van onze nachtrust. Er gebeurde van alles daar beneden: vriendengroepen namen afscheid na een paar drankjes (*ciao ciao ciao ciao ciao!*), relaties werden uitgebreid beëindigd (*amore non..!*) en jongeren bewapend met bongo's streken neer onder ons bed (*tamtam*). Dan stuurde ik mijn *amore* maar weer eens naar beneden, want bij het krieken van de dag zou de groenteman alweer beginnen met het opbouwen van zijn ijzeren kraam op het (verharde) plein,

begeleid door het aapachtige gekrijs van de meeuwen. Gianni, inmiddels mijn echtgenoot, heeft zijn hele jeugd doorgebracht op de Campo. Zijn moeder werd, op de terugweg van haar werk, door de plaatselijke middenstand van het plein op de hoogte gebracht van de streken die haar zoontjes nu weer hadden uitgehaald. Hij vertelt me over de inmiddels verdwenen winkeltjes waaronder de eierboer, de schoenmakers die versleten zolen vervingen, de talloze marktkraampjes waaronder de *frittolin* (frituur), gerund door de man die tijdens het bakken uitgebreid in zijn neus peuterde. Hij vertelt over de rolschaatsbaan in de toren en de kermis met botsautootjes. Er was zelfs een circus op het naburige Campo San Polo, compleet met olifanten, waarvan er een even bleef steken in een nauwe steeg!

We zijn inmiddels alweer een paar keer verhuisd, maar altijd binnen een kleine straal van ons plein, want wat moet je zonder huiskamer? Net als wij heeft ieder buurtje hier zijn eigen pleintje waar de Venetiaan:

1. 's ochtends z'n koffie drinkt en z'n krantje leest
2. 's middags een tramezzino eet op een van de vele terrasjes
3. na school zijn kinderen uitlaat om te spelen
4. 's avonds een spritz drinkt met vrienden

Daarna wordt het plein tot diep in de nacht overgenomen door de lokale *studenti* (5) en de volgende dag begint het weer opnieuw. Mijn man valt in categorie 1. Ikzelf ben categorie 3 gepasseerd, daar onze zoon inmiddels in categorie 5 is beland. Dus ga ik dagelijks ga ik voor nummertje 4: meestal ontvang ik aan het einde van de werkdag het bevrijdende smsje met de boodschap: 'Campo?'

Maar al te graag daal ik dan af uit mijn zestiende-eeuwse *palazzo* om me te voegen bij mijn Venetiaanse *amici*.

Wacht even, hoor ik daar het piepje van mijn telefoon?